Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri.
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse. Haasenstein & Vogler (Otto Maas). Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg: în Budapesta: A. V. Goldberger. Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 108. **Braşovŭ, Duminecă, 15 (27) Maiu** **1888.**

Braşovŭ, 14 Maiu st. v. 1888.

Dela Caransebeşŭ ne sosesce scirea, că alegĕtorii românĭ întrunițĭ aḑĭ în acestŭ oraşŭ în numĕrŭ mare cu scopŭ de a-şĭ esercita dreptulŭ lorŭ de alegere, acum a treia óră în anulŭ acesta, au alesŭ în unanimitate pe Ludovicŭ Mocsary, l'au alesŭ deputatŭ în loculŭ generalului Doda şi a lui Michailŭ Popovicĭ, a cărorŭ mandate au fost anulate din causă că amêndoi au declaratŭ, că nu potŭ lua parte la lucrările dietei.

Mărturisimŭ că scirea acésta ne-a surprinsŭ.

Auḑisemŭ ce-i dreptŭ vorbindu-se încă în ajunulŭ alegerii d-lui Popovicĭ, că unii arŭ avé intenţiunea se-lŭ candideze pe Mocsary, dér acéstă candidaţiă nu ni se părea verisimilă din mai multe puncte de vedere.

Inainte de tóte, ne ḑiceamŭ, Mocsary e Ungurŭ, şi cu tóte că este uniculŭ Ungurŭ, care a avutŭ cutezarea a lua în apĕrare causa naţionalităţilorŭ nemaghiare faţă cu opiniunea publică maghiară sedusă şi aţîţată de şoviniştĭ, totuşĭ ni se pare puţinŭ probabilŭ, că dênsulŭ va adopta modulŭ de procedere alŭ generalului Doda faţă cu parlamentulŭ ungurescŭ.

Au mai fostŭ şi alte consideraţiunĭ importante, precum cea privitóre la programa nóstră naţională, carĭ ne făceau sĕ credemŭ că faima despre alegerea lui Mocsary la Caransebeşŭ este numai o simplă faimă.

Astăḑĭ înse acésta faimă s'a adeveritŭ. Alegĕtorii românĭ din Caransebeşŭ au votatŭ unanimŭ pentru Mocsary. Şi fiind-că nu putem presupune, că dênşii au făcutŭ acestŭ pasŭ fără a se sfătui mai înainte cu conducĕtorii lorŭ, ne reţinemŭ deocamdată dela orĭ-ce critică a acestei alegerĭ, aşteptândŭ sĕ ne vină mai întâiu lămuririle necesare spre a ne puté da apoi părerea în deplină cunoscinţă a tuturorŭ împrejurărilorŭ, carĭ au causat'o.

Şi până atuncĭ înse credemŭ, că va fi bine a reîmprospĕta în memoria cetitorilorŭ noştri unele momente caracteristice din activitatea parlamentară de mai înainte a nou alesului deputatŭ alŭ Caransebeşului.

Încă în dieta dela 1879 Mocsary, care era pe atuncĭ preşedinte alŭ clubului stângei estreme a atrasŭ atenţiunea tuturorŭ prin energica oposiţiune, ce a făcut'o proiectului pentru introducerea forţată a limbei maghiare ca studiu obligatorŭ în şcólele poporale.

Vĕdŭ — le ḑise Mocsary, conaţionalilorŭ sĕi — că vĕ depărtaţĭ dela politica inaugurată la 1868 faţă cu naţionalităţile nemaghiare, şi nu sciu pană unde voiţĭ sĕ mergeţĭ.

Curêndŭ după acésta a trebuit sĕ esperieze Ludovicŭ Mocsary însuşĭ destulŭ de amarŭ, că temerile sale esprimate la 1879 au fost îndreptăţite şi politica duşmană desvoltării libere şi pacînice a naţionalităţilorŭ nemaghiare nu s'a opritŭ niciĭ la legea de maghiarisare din 1879.

Fidelŭ principiilorŭ sale liberale, omŭ care nu'şĭ schimbă vederile după cum suflă vêntulŭ şi care nu se lapĕdă de convingerile sale mai bune de ḑragulŭ nimĕnuiă, Ludovicŭ Mocsary şĭ-a ridicatŭ vocea şi mai tărḑiu la tóte ocasiunile, pledândŭ pentru o politică conciliantă faţă cu poporele nemaghiare.

Şcimŭ că dênsulŭ a scrisŭ şi câteva broşurĭ în sensulŭ acesta şi mai în urmă a desvoltatŭ punctele sale de vedere în discursulŭ sĕu, care a făcutŭ mare sensaţiă, ţinutŭ în şedinţa dietei dela 3 (15) Februariu 1887.

„Ar echivala", ḑise Mocsary în acestŭ discursŭ, „cu o armată décă ne-arŭ succede a inangura o politică de naţionalitate cum se cade, făcêndŭ ca naţionaţităţile sĕ se sêmţă aicĭ în adevĕrŭ acasă, în patria lorŭ propriă."

In urma acésta Mocsary care se bucura odinióră de mare véḑă şi trecere în sînulŭ partidei sale, a fostŭ scosŭ din sînulŭ ei, declarândŭ clubulŭ stângei estreme, că vorbirea luĭ dela 3 (15) Februarie 1887 stă în contraḑicere diametrelă cu programa şi cu nisuinţele acestei partide, şi partida desaprobă direcţiunea politică urmată de elŭ în cestiunea naţionalităţilorŭ.

De atuncĭ încolo Mocsary a devenitŭ celŭ mai nepopularŭ între Ungurĭ. Elŭ n'a fostŭ realesŭ nicĭ în cerculŭ sĕu la alegerile trecute pentru dietă.

Noi l'amŭ numitŭ „corbulŭ albŭ între Ungurĭ" şi décă cumva i-ar veni în minte lui Mocsary sĕ se foloséscă de mandatulŭ ce l'a primitŭ dela alegĕtorii din Caransebeşŭ şi sĕ mérgă în dietă spre a'şĭ desvolta acolo mai departe principiile sale, atuncĭ ne tememŭ că acestŭ corbŭ ar fi tare ciupitŭ şi ciugulitŭ, aşa că i s'ar smulge tóte penele albe.

Dér sperămŭ că Mocsary va şci sĕ se feréscă de-o asemenea ciupélă, care lui i-ar strica ér naţionalităţilorŭ nu ar folosi nimicŭ.

Republicanii şi Boulanger.

Republicanii suntŭ mereu îngrijaţĭ de succesele lui Boulanger. Mercurea trecută ei au ţinutŭ o mare adunare în Parisŭ, care a fostŭ convocată de deputaţii *Clemenceau* şi *Ranc*. La adunare au luatŭ parte fórte mulţĭ senatorĭ, deputaţĭ, consiliarĭ comunalĭ, preşedinţĭ de comitete şi ḑiariştĭ.

Preşedintele adunării, Clemenceau, a datŭ cetire înainte de tóte următórei declaraţiunĭ:

„Representândŭ diferite fracţiunĭ ale familiei republicane, credemŭ în necesitatea unei înţelegerĭ între toţĭ, carĭ au rĕmasŭ credincioşĭ republicei, spre a pune capĕtŭ *aventurei boulangiste* atâtŭ de umilitóre pentru ţéră. Concordia va dura câtŭ timpŭ va dura şi periculŭ. Aspirămŭ nu la nesigurŭ ci la desvoltarea regulată a republicei. Voimŭ *revisiunea constituţiei*, dér numai aplicândŭ sincerŭ acéstă politică nu înse esploatându-o în favórea generalului, care păşesce ca pretendentŭ mână în mână cu ómenĭ din tóte partidele."

„Ca nisce fii ai revoluţiei francese, ca admiratorĭ ai progresului generalŭ al unui liberŭ poporŭ, suntemŭ hotărîţĭ a întrebuinţa tóte mijlócele, prin care se póte opri *reacţiunea cesaristă* şi regresulŭ Franciei. O revisiune a constituţiei în spiritŭ republican e *necesară*, nu înse o revisiune bonepartistă, care o pretindŭ aderenţii plebiscitului ca mijlocŭ spre a puté stabili unŭ regimentŭ personalŭ. Revisiunea singură înse nu e de ajunsŭ; trebue sĕ reluămŭ opera revoluţiunei francese şi sĕ o continuămŭ, trebue sĕ susţinemŭ libertăţile individuale şi publice şi trebue sĕ încercămŭ deplina desvoltare a republicei prin reforme continue pe terĕmulŭ constituţionalŭ politicŭ şi socialŭ. Dictaturei trebue sĕ-i opunemŭ revindecarea drepturilorŭ omenescĭ şi cetăţenescĭ. Vomŭ înfiinţa dér o „societate a drepturilorŭ omului şi cetăţenului;" ea are de scopŭ *apĕrarea republicei* contra orĭ şi cărei încercărĭ a vr'unei reacţiunĭ orĭ dictaturĭ."

Acéstă declamare a fostŭ salutată de adunare cu aplause sgomotóse şi a fostŭ primită unanimŭ. S'au primitŭ apoi şi statutele nouei societăţĭ şi după aceea s'a alesŭ unŭ comitetŭ compusŭ din matadorii diferitelorŭ fracţiunĭ. Au fostŭ aleşĭ pe lângă radicalĭ şi mulţĭ oportuniştĭ în acestŭ comitetŭ cu Ranc, Schoelcher, Thomson ş. a.

Generalulŭ Boulanger a ḑisŭ despre acéstă adunare dela „Grand Orient"; „Nu m'am aşteptatŭ ca Clemenceau sĕ jóce joculŭ meu; îi mulţumescŭ". Boulanger are mare încredere în viitórea lui isbêndă. Fiindŭ întrebatŭ despre atitudinea dreptei în cestiunea revisuirei constituţiei, elŭ ḑise, că nu'lŭ geneză nicĭ drépta nicĭ stânga. Elŭ cere revisiunea prin disolvarea camerei şi-i e indiferentŭ, décă cu ajutorulŭ unora orĭ altora va dobêndi acestŭ resultatŭ. Dênsulŭ se adreséză la toţĭ, ca persónă nu voiesce şi nu ambiţionéză nimica, dér toţĭ carĭ suferŭ l'au alesŭ de stegarŭ alŭ lorŭ şi pe acéstă încredere îşĭ întemeiéză elŭ speranţele sale. Nu voiesce sĕ pripéscă lucrurile, dér aşanumitulŭ boulangismŭ cresce ca unŭ pomŭ cu-o regularitate aprópe matematică. De aceea speră, că va ajunge la ţintă pe calea logicei liniştite prin puterea faptelorŭ.

Prietenii Evreilorŭ.

„Kolozsvar" în articululŭ sĕu de fondŭ dela 24 Maiu varsă focŭ asupra tuturorŭ acelora dintre Maghiarĭ, carĭ nu suntŭ prietenĭ cu Evreii, şi mai vêrtosŭ contra acelorŭ antisemiţĭ, carĭ pe cale ḑiaristică pledéză în contra Evreilorŭ. Unii ca aceştia, ḑice „K-r", suntŭ séu nebunĭ, séu rĕu-voitorĭ.

Evreii, ḑice fóia guvernamentală ungurésca, servescŭ spre întărirea elementului maghiarŭ. In oraşe ei mai pretutindenea suntŭ Maghiarĭ, ba unii nicĭ nu-şĭ mai instruéză copii în limba nemţéscă. Evreii dela sate de asemenea suntŭ în cea mai mare parte Maghiarĭ şi numai de aceea, că ei arŭ fi periculoşĭ, pentru-că în contulŭ celorŭ slabĭ, de sigurŭ, cineva trebue sĕ se îmbogăţéscă.

Valahului îi trebue vinarsŭ. Arendatorulŭ regalielorŭ este unŭ ţĕranŭ va lahŭ, séu unŭ evreu. Valahulŭ décă apucă la putere se face inimicŭ alŭ Maghiarilorŭ, pe câtŭ timpŭ până era sĕracŭ, era amiculŭ lorŭ (sic. — Red. „Gaz."). Evreulŭ din contră, décă se îmbogăţesce se face de două orĭ mai mare Maghiarŭ.

Nu găsesce „K-r" destule cuvinte pentru a lăuda pe Evrei pentru „gesceft-"ulŭ ce-lŭ facŭ; ei suntŭ în unele părţĭ insula de apĕrare a Maghiarilorŭ şi ḑice, că în Ardélŭ e adevĕratŭ pĕcatŭ a striga contra Evreilorŭ.

„Corbŭ la corbŭ nu scóte ochii", ḑice Românulŭ. O fóiă jidano-maghiară nu póte vorbi decâtŭ favorabilŭ pentru Jidanĭ. Dér articululŭ fóiei cluşiene face nisce afirmărĭ, carĭ merită o deaprópe luare aminte.

SCIRILE ḐILEI.

Ministrulŭ de finanţe austriacŭ în înţelegere cu ministrulŭ de finanţe ungurescŭ, după cum este informatŭ „W. Tagblatt" au de gândŭ *sĕ urce preţulŭ tăbacului (tutunului) şi alŭ ţigărilorŭ*. Se va urca totodată şi preţulŭ, precum şi vama tutunului şi ţigărilorŭ importate din strĕinătate. Preţulŭ unei ţigărĭ e proiectatŭ a se urca cu $^1/_2$—1 cr. Spre scopulŭ acesta se va aşterne câtŭ mai curêndŭ câte unŭ proiectŭ în ambele parlamente şi se vorbesce, că încă la 1 Iulie a. c. se va pune în aplicaţiă noulŭ tarifŭ.

* *
*

Din *Deva* se comunică „Tageblatt-"ului din Sibiiu, că exactoratulŭ ministeriului de instrucţiă a ordonatŭ, sĕ nu se mai asigure edificiile şcólelorŭ de statŭ în contra focului. Asemenea a ordonatŭ ministrulŭ sĕ se cerceteze strictŭ casurile, în carĭ *învĕţătorii* greco-orientalĭ vorŭ fi *concediaţĭ* fără aprobarea lui.

* *
*

Pentru ridicarea *statuei lui Mateiu Corvinulŭ* s'a hotărîtŭ în Cluşiu sĕ se constitue o secţiă literară, care sĕ organiseze colectele pentru fondulŭ ei. — Décă Ungurii arŭ reînvia şi iubirea de dreptate a lui Mateiu, amŭ înţelege deplinŭ opera acésta...

* *
*

Din Blaşŭ primimŭ trista scire despre mórtea veteranului canonicŭ metropolitanŭ *Stefanŭ Manfi*. Dênsulŭ a fostŭ unulŭ dintre acei bĕtrânĭ venerabilĭ, carĭ au rĕmasŭ totdeauna fidelĭ bisericei şi naţiunei lorŭ.

* *
*

Tĕrgulŭ din urmă din Bistriţa a fostŭ fórte slabŭ.

* *
*

D-nu *G. Sionŭ* va pune în curêndŭ sub pressă unŭ volumŭ sub titlulŭ *Suvenirĭ*, care va cuprinde recensiunĭ asupra mişcării literare dela 1886 încóce.

* *
*

Calea ferată până la *Salonichi* prin care se légă liniile sêrbescĭ de cele turcescĭ dela 25 Maiu a. c. s'a predatŭ comunicaţiei. La serbarea religiósă turcéscă au luatŭ parte sumedeniă de Europenĭ şi la unŭ banchetŭ datŭ în Salonichi unŭ paşă a esprimatŭ din partea Sultanului dorinta ca acéstă liniă ferată sĕ lege directŭ Turcia de Europa. Faptulŭ e importantŭ pentru că deschide civilisaţiei europene încă o cale spre Orientŭ, ér monarchia nóstră şcimŭ câtŭ e de interesată sĕ esiste aceste căi.

* *
*

Dr. Kayser din *Hanovera* a rĕușitŭ sĕ *fotografieze curcubeulŭ*. Se scie, că despre curcubeu esistă îndoiélă, că se va puté fotografia.

***

In *Graţŭ* a fostŭ disolvată societatea studenţéscă „Franconia“ pentrucă șĭ-a împodobitŭ localulŭ cu colorile imperiului germanŭ.

10 Maiu în Bucurescĭ.

Reproducemŭ din raportulŭ *„Monitorului oficialŭ“* asupra serbării ḑilei de 10 Maiu următórele:

Marţĭ, 10 Maiu, 21 tunurĭ trase în revărsatulŭ ḑorilorŭ au vestitŭ locuitorilorŭ capitalei întreita aniversare a acestei memorabile ḑile. La órele 10½ o sută unu tunurĭ anunţă pornirea MM. LL. Regelui și Reginei din palatulŭ din capitală la sânta Mitropoliă. Atâtŭ pe strade câtŭ și la ferestre și pe balcóne frumosŭ împodobite cu stégurĭ și ghirlande de florĭ, o numerósă mulţime saluta cu respectŭ și iubire pe suveranĭ în trecerea lorŭ.

La Metropoliă Maiestăţile Lorŭ suntŭ întêmpinate la întrarea în biserica cu evangelia și crucea de către I. P. S. S. Mitropolitulŭ Primatŭ.

După sĕvêrșirea Te-Deumului la care au fostŭ faţă miniștrii, Metropolitulŭ Moldovei, președintele Corpurilorŭ legiuitóre, membrii sântului sinodŭ, senatorii și deputaţii și înalţii demnitarĭ ai statului civilŭ și militarŭ. — Maiestăţile Lorŭ merseră în apartamentele Mitropolitului Primatŭ, carele. în numele sântului Sinodŭ, a presentatŭ suveranilorŭ felicitărĭ pentru acéstă ḑi scumpă tuturorŭ Românilorŭ. Apoi Regele încălică și însoţitŭ de d. ministru de rĕsboiu, de toţĭ d-nii generalĭ, de d-lŭ generalŭ Keith Fraser, locotenentŭ-colonelŭ Ugo Brusati, maiorii Youssout, Kénan Bey și Marchis de Pange, căpitanii de Villeneuve-Bargemont, Schneider și Müller, atașaţĭ militarĭ ai Angliei, Italiei, Turciei, Franciei, Austro-Ungariei și Germaniei, de adjutanţii regescĭ și de o numerósă suită, pornesce spre Bulevardulŭ Universităţei, urmatŭ de trăsura în care se afla M. S. Regina, împreună cu dómna de onóre Slăniceanu.

In momentulŭ când Regele se apropiă de trupele înșirate pe stradă, d. generalŭ adjutantŭ Cretzianu, care se afla în capulŭ lorŭ, întêmpină pe Suveranŭ și 'i înmână raportulŭ trupelorŭ aflate sub arme.

Strigărĭ pline de entusiasmŭ întêmpinau în tóte părţile cortegiulŭ regalŭ. M. S. Regina, ajungêndŭ la bulevardŭ, se coborî din trăsură, fiindŭ primită de d-nii miniștri cu dómnele, și ia locŭ în frumosulŭ pavilionŭ, într'adins construitŭ în drépta statuei lui Mihaiu Vitézulŭ, unde se aflau toţĭ d-nii membri ai corpului diplomaticŭ cu dómnele, precum și multe alte dómne, soţii ale înalţilorŭ demnitarĭ ai statului, civilĭ și militarĭ.

Regele, încungiuratŭ de întréga sa suită, luândŭ locŭ înaintea statuei lui Mihaiu Vitézulŭ, primì defilarea, care s'a urmatŭ în ordinea următóre: Scólele, Oficerii fără trupă, Scóla de aplicaţiă de artileriă și geniu, Scóla de oficerĭ, secţia de infanteriă, Trăgĕtorii pe arme, Batalionulŭ 3 vênĕtorĭ, Regimentulŭ 2 linie, Regimentulŭ 4 linie, Regimentulŭ 8 linie, o companiă din regimentulŭ Dobrogei, Regimentulŭ 6 dorobanţĭ, Regimentulŭ 1 geniu, Regimentulŭ 2 artileriă, Regimentulŭ 5 artileriă, Scóla de echitaţiă, Secţia de cavaleriă dela scóla de oficerĭ, Regimentulŭ 2 roșiorĭ, Regimentulŭ 3 călărașĭ, Regimentulŭ 8 călărașĭ, Divisionulŭ de gendarmĭ.

Defilarea și ţinuta trupelorŭ fiindŭ din cele mai frumóse, M. S. Regele binevoi a exprima înalta sa satisfacţiune d-lui generalŭ adjutantŭ Cretzeanu.

La orele 6 séra, a fostŭ la palatŭ unŭ prânḑŭ de gală, la care Maiestăţile lorŭ au binevoitŭ a întruni pe Mitropolitulŭ, pe președintele adunărei deputaţilorŭ, pe d-nii miniștri, pe toţĭ foștii consiliarĭ ai Corónei în timpulŭ de 22 de anĭ ai domniei Maiestăţii sale, pe domnii generalĭ comandanţĭ din garnisóna Bucurescĭ, etc. etc. peste totŭ 70 de persóne.

Pe la sfârșitulŭ prânḑului M. S. Regele, luândŭ paharulŭ, purtà următorulŭ toastŭ:

„Suntŭ 22 de anĭ de când am ferirea de a fi în fruntea ţĕrei, vremea „acésta este o clipă în viéţa unui poporŭ; „unŭ drumŭ îndelungatŭ însĕ, de străbătutŭ pentru unŭ omŭ asupra căruia „apasă neîncetatŭ o mare rĕspundere și „multe grijĭ. Cu tóte că mĭ-am trasŭ dela „începutŭ calea cea dréptă, adeseorĭ „m'așŭ fi rătăcitŭ fără buna povăţuire a „fruntașilorŭ ţĕrei, carĭ m'au sprijinitŭ „cu credinţă și dragoste în acestŭ șirŭ „de anĭ ai domniei mele. Vĕdŭ dér astăḑĭ împrejurulŭ meu cu unŭ simţĕmêntŭ de viuă recunoscinţă pe toţĭ „acești bărbaţĭ patrioţĭ, carĭ au adusŭ „câte o pétră la clădirea rădicată prin o „muncă statornică ca adăpostŭ alŭ neamului românescŭ.

„Din nefericire, lipsescŭ mulţĭ din „vrednicii mei consilierĭ trecuţĭ în o „viéţă mai bună.

„Dea Dumneḑeu ca temeliele acestei „clădirĭ sĕ fiă așa puternice, ca nicĭ o „sguduire, nicĭ o furtună, sĕ le pótă „sfărăma.

„Statulŭ românŭ s'a desvoltatŭ și „întăritŭ cu jertfe însemnate, cu lupte „adesea amare și violente, carĭ au putŭtŭ sĕmĕna discordia.

„Sĕ uitămŭ trecutulŭ în partea sa „aspră. — Românulŭ însĕ are inimă caldă, „unŭ sentimentŭ, care'‚ŭ împărtășescŭ „deplinŭ cu dênsulŭ.

„Sĕ uitămŭ dér și sĕ privimŭ numai „înainte, avêndŭ unŭ singurŭ gândŭ o „singură ţîntă, sânta datoriă de a păzi „vatra strămoșéscă de tóte primejdiile, „carĭ o încunjură. Étă idealul nostru pentru care trebue sĕ trăimŭ, sĕ muncimŭ și „sĕ luptămŭ toţĭ împreună. Aci nu potŭ „fi deosebirĭ de vedere. Noi toţĭ suntemŭ slujbașĭ credincioșĭ ai patriei, gata „a închina puterea nóstră pentru dênsa.

„O ţéră, în care toţĭ fiii sĕi suntŭ „unițĭ, nu piere; nu póte fi dér vrășmășiă, „unŭ cuvêntŭ, care nu trebue sĕ găséscă „locŭ în istoria nóstră.

„Unirea este tăria“; cu acéstă frumósă devisă vomŭ înfrânge tóte greutăţile, ne vomŭ asigura unŭ viitorŭ liniștitŭ și fericitŭ.

„Urândŭ din totŭ sufletulŭ ca dorinţa mea, exprimată în faţa d-vóstră, „sĕ se împlinéscă, ridicŭ acestŭ paharŭ „în sănĕtatea și în amintirea acelora, carĭ „au lucratŭ împreună cu mine în cursul „acestorŭ 22 de anĭ la desvoltarea și „propășirea poporului românŭ, sigurŭ fiindŭ, că mĕ veţĭ încunjura cu aceeașĭ „dragoste, cu aceeașĭ, rîvnă, și în timpulŭ „domniei pe care cerulŭ mĭ-o va dărui „încă.

„Sĕ trăiéscă scumpa nóstră România!“

Entusiaste aclamărĭ au întreruptŭ adesea cuvêntarea Regelui, plină de simţirĭ și cugetărĭ înalte, carĭ se rĕsfrângeau asupra presentului și viitorului ţĕrei cuvêntarea a fostŭ urmată de unŭ impunĕtorŭ și prelungitŭ strigătŭ pornitŭ din sufletulŭ tuturorŭ conmesenilorŭ adêncŭ mișcaţĭ.

După acésta, I. P. S. S. Mitropolitulŭ Primatŭ rostì următórele cuvinte:

Sire,

Istoria Ţĕrei este mărturiă, că în împrejurările cele marĭ poporulŭ românŭ a uitatŭ tóte desbinările pentru a pune peptŭ greutăţilorŭ și așĭ păzi moșia străbună.

Astăḑĭ, când, mulţumită progreselorŭ din întru și a rĕsboiului biruitorŭ condusŭ de Maiestatea Vóstră, România a ajunsŭ a fi regatŭ neatârnatŭ, ea va dovedì mai multŭ de câtŭ orĭ când, că este cu cugetulŭ și cu inima ei în cea mai strînsă unire cu Tronulŭ. Maiestatea Ta eștĭ semnulŭ celŭ înaltŭ de concordiă și de împăcare pentru tóte aspirările legitime.

Sĕ trăiescĭ Maiestate! Sĕ trăiéscă M. S. Regina! Sĕ trăiéscă Dinastia Maiestăţii Tale!

Puţinŭ timpŭ după masă se presentă la palatŭ unŭ numerosŭ publicŭ cu musicĭ și torţe aclamândŭ cu urale prelungite și entusiaste pe augustii suveranĭ.

Intêmplărĭ diferite.

Banĭ dispăruţĭ. Banca generală din Messina a espedatŭ centralei din Roma o epistolă cu 200,000 lire italiane, care s'a făcutŭ nevĕḑută dela postă. Se bănuescŭ patru funcţionarĭ dela calea ferată, carĭ s'au și arestatŭ.

Mortalitate. Unei femei sĕrace din Sibiiu i-au muritŭ în 3 ḑile 4 copii. Intr'o singură oră i-au muritŭ 3 copii, mai târḑiu cu 2 ḑile a muritŭ alŭ patrulea. Doi copii, ce i-au mai rĕmasŭ, de asemenea suntŭ bolnavĭ.

Sinucidere. Berger Șandor, studentŭ alŭ facultăţii de medicină din Viena, despre care foile ungurescĭ spunŭ, că ar fi fostŭ de origine maghiară, s'a împușcatŭ din causă că n'a reușitŭ la unŭ esamenŭ. Inainte de a se împușca, îșĭ slobodì sânge din trupŭ pentru a scrie cu elŭ câteva cuvinte de adio. Nenorocitulŭ a fostŭ fiulŭ unorŭ părinţĭ bogaţĭ din Ungaria.

Nenorocire. Trăsura cu 4 cai a proprietarului Neusloss se dusese la Turda după nisce scândurĭ. In timpulŭ când scândurile se încărcau pe trăsură, caii se spăriară și începură sĕ fugă cu cea mai mare răpeḑiciune. Direcţia șĭ-o luară spre podulŭ de peste Arieșŭ. Observândŭ acésta tinĕrulŭ podarŭ Ștefanŭ Rigman se grăbì a închide drumulŭ cu barierile dela podŭ, creḑêndŭ că prin acésta 'i va succede a opri caii. Doi cai dinainte săriră însĕ peste barieră, ér caii de dindĕrĕtŭ neputêndŭ sĕ sară așa repede, isbiră bariera așa de tare, încâtŭ acésta, rupêndui-se încuietórea, sărì dela loculŭ sĕu și lovì cu atâta vehemenţă pe tinerulŭ podarŭ, care se afia de partea contrară, încâtŭ acesta imediatŭ căḑù la pămêntŭ și după o suferinţă de câteva óre murì.

Regularea Oltului.

Scimŭ că încă înainte cu cĕţĭva anĭ s'a discutatŭ acésta cestiune și mai alesŭ comitatulŭ Brașovului s'a ocupatŭ de ea și în Iunie 1887 s'a rugatŭ de ministeriulŭ de comunicaţiă ca sĕ mijlocéscă formarea unei societăţĭ pentru regularea Oltului.

In urma acésta ministrulŭ de comunicaţiă a ordonatŭ sĕ se concheme o adnnare compusă din representanţii proprietarilorŭ celorŭ mai de aprópe interesaţĭ, carĭ sé-șĭadea părerea lorŭ asupra întrebărei în ce modŭ ar puté face regularea Oltului.

Joia trecută (17 l. c.) s'a ţinutŭ aicĭ în Brașovŭ întrunirea din vorbă. care a fostŭ convocată de comitele supremŭ al Brașovului conte Andreiu Aethlen.

S'au întrunitŭ vre-o 70 de representanţĭ din 7 comitate: Brașovŭ, Făgărașŭ, Sibiiu, Ciucŭ, Treiscaune, Têrnava mare Odorheiu, pe unde trece Oltulŭ.

Președintele comite supremŭ *Bethlen* a deschisŭ adunarea printr'o vorbire, în care a accentuatŭ marile folóse ale unei regulărĭ a Oltului, care se pună stavilŭ pagubelorŭ marĭ causate în fiăcare anŭ prin inundărĭ de altă parte se facă posibilŭ comerciulŭ pe apă cu plute. Precum statulŭ a adusŭ jertfe pentru regularea Tisei și a Dunării, așa póte aduce și pentru regularea Oltului, dér și cei interesaţĭ trebue sĕ aducă sacrificii. Adunarea e chiămată a se pronunţa, decă cei mai de aprópe interesaţĭ suntŭ aplicaţĭ a aduce jertfe și acésta 'i va servi ca directivă guvernului ca sĕ scie, decă și statulŭ din parte-șĭ va trebui sĕ aducă jertfe.

Se mai constată apoi din partea presidiului că adunaree este numai o sfătuire și nu póte fi vorba de votare și maiorisare.

După aceea inginerulŭ *Veszpremi* face espunerea sa, ḑicêndŭ că deocamdată ar trebui sĕ se mărginéscă lucrulŭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(1)

Revistă literară.

VIII.

In ultima revistă arătasemŭ, că lipsa criticei obiective, seriόse și sigure a îndemnatŭ la noi pe toţĭ nepriceputii sĕ facă literatură, sĕ vorbéscă de nemurire...

In acelașŭ felŭ discutase d-lŭ *Gerasimŭ Sêrbu* modulŭ cum scriu o parte din autorii noștri cărţile lorŭ scienţifice și poporale și unii ḑiariștĭ foile lorŭ, arătândŭ, că facemŭ sciinţă, fără sĕ scimŭ ce facemŭ, că în locŭ de umorŭ sănĕtosŭ, scriemŭ grosolănii ș. a. Conferinţa d-lui Sêrbu s'a publicatŭ în *Fóia Diecesană*; alte foi au publicatŭ rĕspunsurĭ la observările cuprinse în acea critică — suntŭ foile, ce-au fostŭ pomenite de d-l Sêrbu, orĭ autorii, cărora li s'a spusŭ, că nu au cuminţitŭ lumea cu ce au scrisŭ.

Rĕspunsurile acestea potŭ servi de ilustraţiă pentru feliulŭ nostru de discuţiă în materiă literară. Au mai rĕsuflatŭ apoi în ele și unele vederĭ, carĭ numai priinciόse nu potŭ fi desvoltărei vieţei nóstre literare și carĭ merită sĕ le accentuămŭ.

Nicĭ unulŭ din ḑiarele, ce au găsitŭ cu cale sĕ rĕspundă, nu s'au ocupatŭ obiectivŭ, numai de cuprinsulŭ acelei critice, și autorului ei i s'au spusŭ vorbe ce dovedescŭ o nervositate fără de sĕmĕnŭ.

Convorbirile pedagogice, carĭ au primitŭ de aci încolo de redactorŭ unŭ *iscusitŭ plagiatorŭ*, numescŭ pe d-lŭ Sêrbu *„agentŭ provocateur* în tabera reacţionarilorŭ“; îi spunŭ, că „cu astfelŭ de criticĭ nicĭ nu merită sĕ stea omulŭ de vorbă“ și că „au creḑutŭ a împlini și o datorinţă sfântă, respingêndŭ batjocura nemodestă ce-o face d-lŭ conferenţiarŭ învĕţătorilorŭ“ — după mine cu multă, multă dreptate, pentru că o *parte* din ei nu se mulţumescŭ a-șĭ face datoria în sfera lorŭ de ḑilnică și frumόsă muncă, nu se mulţumescŭ a-șĭ comunica numai *esperienţele*, ce facŭ, ci vreau sĕ trécă de autorĭ marĭ și scriu cărţĭ în materii, ce nu le pricepŭ, ca pomenitulŭ redactorŭ de pildă. Dér acésta nu i împiedecă sĕ scrie frasele.

„Dér unde ţĭ-au fostŭ *minţile* d-le Sêrbu, când ai vorbitŭ astfelŭ de *absurdităţĭ?*

„Unui *elevŭ din gimnasiu inferiorŭ i-amŭ puté erta* astfelŭ de începuturĭ de stilŭ, dér unui profesorŭ de pedagogiă ca D-ta, nu, deși îţĭ *închipuescĭ, că eștĭ mare criticŭ, póte mai mare ca Titu Maiorescu?*“

„La scólă cu D-ta!...“

Crede acestŭ soiu de scriitorĭ, că décă au tipăritŭ frasele acestea, ne-au convinsŭ despre bunĕtatea scrierilorŭ lor? Crede, că e nimeritŭ a le tipări într'unŭ ḑiarŭ ce se ocupă de „educaţiă“? Naivĭ... Și noulŭ redactorŭ alŭ acestei foi a uitatŭ ce totŭ dênsulŭ scria într'o disertaţiă despre idealulŭ învĕţătorului românŭ:

„Dela învĕţătorŭ, trăindŭ în societatea cu alţĭ όmenĭ, se cere mai întêiu de tóte o *purtare de bună-cuviinţă*...

„Intre însușirile sociale de prima ordine ale unui învĕţătorŭ se numĕră și *modestia*...

Nu așŭ fi scrisŭ séu nu așŭ fi citatŭ aceste vorbe, vulgarisate de multŭ și în tóte puterile sociale. décă nu așŭ fi voitŭ *sĕ simtă cei ce au tipăritŭ astfelŭ de rĕspunsurĭ* ce însémnă a face personalităţĭ. Și 'n aceste personalităţĭ ei îșĭ varsă firea lor întrégă de scriitorĭ(!!) Așa nu ne vorŭ lumina în curêndŭ. Nu discuta *cine* scrie, discută *ce* scrie omulŭ séu nu discuta de locŭ.

Intr'un rĕspunsŭ, publicat în altă fóiă: *„Telegrafulŭ Românŭ“*, rĕsuflă idea, că trebue sĕ aibĭ ceva merite literare“ trebue sĕ *trecĭ* mai întâiu de *„autoritate“*, ca sĕ fi în stare a da sfatŭ cuiva; altfeliu e *„nemodestiă“* sĕ criticĭ.

Aicĭ sĕ punemŭ o întrebare: câte „autorităţĭ“ literare, nu de acelea, carĭ *trecŭ* numai de autorităţĭ, ci suntŭ *recunoscute*, trăescŭ pe pămêntulŭ Ardélului și Ungariei? Orĭ póte este scriitorulŭ acelorŭ șire vre-o autoritate? Orĭ cine sĕ fiă, va concede, că noi cei de dincóce amŭ rĕmasŭ tare îndĕrĕtŭ cu mișcarea lietrară, tocmai pentru că am recunoscutŭ *false* autorităţĭ, și pentru că și acum suntŭ cam rarĭ όmenii, ce ţinŭ pasŭ cu lumea și se simtŭ vrednicĭ de cutare orĭ de cutare muncă. Avemŭ, nu-i vorbă, câţĭ-va όmenĭ, carĭ au scrisŭ câte ceva de valóre, dér nicĭ unuia nu i se îngădue încă cuvêntulŭ decisivŭ și toţĭ lucră iso-

la o regulare care să corĕspundă mai bine raporturilorŭ economice şi sĕ causeze câtŭ mai puţine cheltuelĭ, deórece *statulŭ astădĭ nu este în stare a contribui la cheltuielele de regulare.* Ar trebui sĕ se reguleze şi susţină albia râului încetulŭ cu încetulŭ. Pentru scopulŭ acesta arŭ fi a se înfiinţa treĭ societăţĭ, una pentru comitatulŭ Ciucŭ, a doua pentru comitatele Treiscaune şi Braşovŭ, a treia pentru comitatele Têrnava mare, Făgăraşŭ şi Sibiiu. Aceste societăţĭ arŭ avé sĕ contribue la cheltuelĭ în proporţia întinderei ţĕrmurului râului. Societăţile arŭ primi şi din partea comitatelorŭ ajutorŭ şi póte şi banĭ. Fiecare societate arŭ trebui sĕ aibă numai unŭ funcţionarŭ superiorŭ cu 600 fl. şi unŭ numĕrŭ corĕspundĕtorŭ de păzitorĭ cu câte 200 fl. pe anŭ.

In desbaterea generală iau cuvêntulŭ mai întâiu representanţii comitatului Făgăraşŭ, ingineriulŭ *Koosi* şi vice-comitele *Gramoiu.*

Trimişii *comitatului Făgăraşŭ* au comunicatŭ hotărîrea ce a luat'o acestŭ comitatŭ în cestiunea acésta. Acéstă hotărîre e de următorulŭ cuprinsŭ:

„Considerândŭ că pagubele causate în urma ploilorŭ mai marĭ pe teritoriulŭ comitatului Făgăraşŭ prin esundare nu suntŭ aşa de însemnate, ca sĕ pótă înlocuì cheltuelile marĭ ale regulării; considerândŭ că esundările la noi durézà numai scurtŭ timpŭ şi după ploile mai marĭ apa Oltului se scurge în câteva ḑile érăşĭ în alvia sa; considerândŭ că adunarea generală a decisŭ încă în 24 Maiu 1884, că cu privire la împrejurarea, că suprafaţa de inundare în comitatulŭ Făgăraşului e aşa de mică, încâtŭ regularea eventuală ar costa mai multŭ decâtŭ preţulŭ întregŭ alŭ acestei suprafeţe şi aşa regularea pe lângă mijlócele sleite ale poporaţiunei, care şi aşa este în cea mai mare parte sĕracă, apare nepractică şi neesecutabilă: din tóte aceste cause se declară că acéstă regulare nu se póte esecuta, nicĭ regularea râurilorŭ laterale, carĭ se formézà în comitatŭ din părîurile de munte“.

Regularea locală o vorŭ stabili proprietarii acestui comitatŭ înşişĭ după cerinţele lorŭ locale şi o vorŭ esecuta între marginele legale şi vorŭ efectui-o desine stătătorŭ fără concursulŭ proprietarilorŭ din alte comitate“.

(Erau de faţă la adunarea de Joi din comitatulŭ Făgăraşului, afară de cei doi domnĭ numiţĭ, şi d-lŭ căpit. în pens. Basiliu *Stanciu*, directorulŭ dominiului de Făgăraşŭ *Rottler* şi preotulŭ evangelicŭ *Fleischer.*)

S'au pronunţatŭ mai departe vice-şpanulŭ comitatului Triscaune (Háromszék) br. *Apor* în contra formărei unei societăţĭ de regulare şi propuse sĕ fiă rugatŭ ministerulŭ de comunicaţiune, de a face lucrările pregătitóre printr'unŭ inginerŭ, ca sĕ se pótă căştiga o icónă a lucrărilorŭ necesare, apoi sĕ se convóce o nouă adunare.

Vice-not. *Imecz* se declară în numele comitatului Têrnavei marĭ asemenea contra formării unei societăţĭ şi se alătură la propunerea antevorbitorului.

Dr. Carol *Wolff* din Sibiiu ḑice, că nu se vorŭ puté forma societăţĭ voluntare, căcĭ e greu de a uni părerile a 19,000 proprietarĭ, dér ministeriulŭ póte ordona formarea unei societăţĭ impuse de guvernŭ ex officio şi trebue, apoi sĕ ia parte la esecutarea financiară în sensulŭ legii.

Cei din Odorheiu sunt pentru propunerea lui Apor, Ciuculŭ sprijinesce idea formării de societăţĭ voluntare.

După ce mai vorbescŭ unii pro şi contra societăţilorŭ de regulare, se învoiesce adunarea cu propunerea de a cere dela ministeriu sĕ facă unŭ planŭ preliminarŭ despre lucrările de regulare cele mai necessare şi despre cheltuielile aproximative, pentru ca interesaţiĭ sĕ se pótă orienta. Apoi, când va fi schiţa de planŭ gata, sĕ se convóce o nouă adunare spre a se înţelege asupra modului regulării şi a procurării cheltuielelorŭ.

Petrecere în Cluşŭ şi Câmpenĭ.

Inteliginţa română din Cluşiu va arangia o petrecere de véră, alŭ căreia venitŭ este destinatŭ *în favorulŭ şcólei române poporale* de acolo.

Petrecerea se va ţiné în 31 Maiu 1888 st. n. în grădina „Stadler“. Inceputulŭ la 5 óre p. m. — Pentru comitetulŭ arangiatoriu: Basiliu Podóbă, preş. Silviu Stanciu, secretarŭ. Iuliu Garsai, casarŭ.

Preţulŭ de intrare: 1 fl. de persónă; 2. fl. de familiă de 3 membri, ér pentru ceilalţĭ de fiă-care 50 cr. Oferte marinimóse, precum şi suprasolvirĭ se vorŭ cuita cu mulţămită pe cale ḑiaristică.

* *
*

Reuniunea de cântărĭ şi musică a plugarilorŭ românĭ din Câmpenĭ învită pe Românii din Câmpenĭ şi jurŭ la Maialulŭ ce-lŭ va arangia în 21 Maiu st. v. a. c. (Costandin şi Elena) în pădurea numită „Podurĭ“. Venitulŭ brutŭ este destinatŭ pentru înmulţirea fondului Reuniunei.

Preţulŭ întrărei după bunăvoinţă. Inceputŭ la 10 óre a. m. Offerte marinimóse se primescŭ cu mulţumită şi se vorŭ cuita în publicitate.

La acéstă petrecere va cânta musica reuniunei constătătóre din *8 plugarĭ şi o fetiţă de 12 anĭ.*

Pentru comitetulŭ Reuniunei: Ioanŭ Motora, preş. Reun. Nicolau Corcheşŭ v. preş. şi dirigintele Reuniunei.

Dela camera comercială.

Direcţiunea generală a *căilorŭ ferate ung. de nordŭ* încunosciinţézà Camera comercială din locŭ că, avêndŭ trebuinţă de uniforme de érnă şi căciule pentru funcţionarii inferiorĭ şi personalulŭ de serviţiu pe timpulŭ dela 15 Sept. 1888 până la finea an. 1889, anume 150 căciulĭ de iérnă pentre funcţiunarĭ inferiorĭ şi 450 pentru personalulŭ de serviţiu, 110 paltóne căptuşite cu piele pentru funcţionarii inefriorĭ şi 200 mantale căptuşite cu blane de óie, — voiesce sĕ le procure prin ofertare.

Ofertele suntŭ a se trimite până la 20 Iunie a. c. la direcţiunea gen. a căilorŭ fer. ung. de nordŭ, despăr. B. (B.-Pesta II. Bezirk Kettenbrückengasse Nr. 1.); vadiulŭ de 5% este a se înainta până la 19 Iunie a. c.

Aceeaşĭ Direcţiune are necesitate de 26,000 metri cubicĭ de lemne de focŭ prima calitate. Oferte până l'a 20 Iuniu a. c.

Cei pe carĭ îi interesézà sĕ cérà informaţiunĭ în biroulŭ camerei de comerciu din Braşovŭ.

Literatură.

Musa Română, fóiă musicală şi literară, apare în Blaşŭ la 1 (13) s. v. a fiă-cărei lunĭ, formatŭ mare 4°, şi costă pe anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe 3 lunĭ 3 fl. Proprietarŭ şi Redactorŭ: *Jacobŭ Mureşianu.* — Nr. 5 dela 1 Maiu cuprinde în *Partea literară:* Ciprianŭ Porumbescu (urmare şi fine). — Aşa de blândă (poesiă). de Traianŭ H. Popŭ. — Varietăţĭ. — Poşta Redacţiunei. *Partea musicală:* Doină din Ardélŭ. — Saltŭ Oltenescŭ. — Otilia Polka (française, dedicaţiune drei Otilia M. B...) — Cunună de florĭ române (Quadrilŭ dedicatŭ „Reuniunei femeilorŭ române din Braşovŭ). — Pre tine te lăudămŭ. — Responsorii (Dă-ne Dómne) tóte compuse de J. Mureşianu.

Logofĕtulŭ Mateiu, novelă de *I. C. Panţu*, o broşură 8° de 105 pagine se află de vêndare la libraria din locŭ N. I. Ciurcu cu preţulŭ da 40 cr.

Telegramă particulară a „Gaz. Trans.“

Caransebeşŭ, 26 Maiu. — Peste cincĭ mii alegĕtorĭ, întrunitĭ aicĭ, aleseră unanimŭ pe *Ludovic Mocsary.*

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Berlinŭ, 26 Maiu. Unŭ articulŭ alŭ ḑiarului bismarkianŭ „Norddeutsche allg. Ztg.“ ḑice, că situaţiunea continuă a avé *caracterulŭ celŭ mai seriosŭ.* Vorŭ urma alte manifestărĭ spre a marca tare şi neîndoiosŭ *încordarea ruso-germană. Mĕsurile de represiune antirusescĭ se vorŭ lua de sigurŭ.*

Se vorbesce, că împrumutulŭ rusescŭ în sumă de 400. milióne a făcutŭ fiasco. Consorţiulŭ belgianŭ-francesŭ a aflatŭ condiţiunile neacceptabile.

Rusia are de gândŭ acum a face unŭ împrumutŭ forţatŭ de 150 milióne în întru.

Viena, 26 Maiu. Camera deputaţilorŭ a terminatŭ desbaterea budgetară. Legea privitóre la „Lloyd“ s'a primitŭ. Legea financiară arată unŭ *deficitŭ de 20 milióne.*

Parisŭ, 26 Maiu. Senatulŭ a primitŭ articululŭ 40 alŭ legei militare după care serviţiulŭ militarŭ are sĕ dureze 25 de anĭ.

DIVERSE.

Noulŭ Ierusalimŭ. Se scrie din Berna, că Elveţia va deveni o nouă Palestină şi Zürichulŭ unŭ nou Ierusalimŭ. Circulă prin sferile semitice elveţiane un sgomot destul de ciudat. Rusia gonesce în momentulŭ acesta familii numeróse d'ale copiilorŭ lui Israilŭ, şi aceştia s'au hotărîtŭ sĕ formeze colonii pe pămêntulŭ ospitalierŭ alŭ Elveţiei. Zürichulŭ ar fi oraşulŭ alesŭ pentru crearea cetăţii ovreescĭ. Capitalurile suntŭ gata. Se va construi, pe cóstele Ulibergului unŭ oraşŭ evreicŭ care va deveni unŭ foburgŭ întinsŭ, unŭ felŭ de Ghetto modernŭ. Noulŭ oraşŭ arŭ fi astfelŭ admirabilŭ alesŭ în apropiere de Zürichŭ cu nenumĕratele fabricĭ, industrii etc. In casulŭ acesta nu vorŭ fi prea nenorocite victimile unui edictŭ rusescŭ. Fundeze-şĭ în pace seminţia lui Israilŭ nu unulŭ, ci mai multe oraşe prin Elveţia decă 'i place şi 'i se îngădue. Numai plecândŭ din Rusia şi până se ajungă pe pămêntulŭ ospitalierŭ alŭ Elveţiei, sĕ dea Iehova sĕ nu se oprescă mai multĭ la noi în România — ḑice o fóiă de dincolo, — decâtŭ câţĭ vorŭ ajunge în Elveţia.

† NECROLOGŬ.

Capitululŭ Catedralei Metropolitane gr. cat. din Blaşŭ cu adêncă durere aduce la cunoscinţă încetarea din viéţă a iubitului confrate

Stefanŭ Manfi,

Canonicŭ cantorŭ alŭ Bisericei Catedrale Metropolitane din Blaşiu, Asessorŭ alŭ tribunalului matrimonială de a II-a Instanţă pentru Diecesele sufragane, Directorŭ alŭ cancelariei metropolitane şi Assesorŭ alŭ Sântului Scaunŭ Metropolitanŭ,

care în urma unui morbŭ îndelungatŭ Vinerĭ în 25 Maiu st. n. 1888 la 12 óre şi-a datŭ blândulŭ sĕu sufletŭ în mânile Creatorului în alŭ 79-lea anŭ alŭ vieţii, alŭ 55-lea alŭ preoţiei şi alŭ 19-lea alŭ Canonicatului.

Rĕmăşiţele pămĕntescĭ se vorŭ înmormênta după ritulŭ Sântei Bisericĭ Dumineca în 27 Maiu 1888 la 3 óre după amédĭ în cimiterulŭ de lângă biserica parochială din Blaşiu.

Blasĭu, 25 Maiu 1888.

In vecĭ amintirea lui!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 25 Maiu st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.53	Vênd.	8.55
Argintŭ românescŭ .	„	8.48	„	8.50
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.03	„	10.05
Lire turcescĭ . . .	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	104.—	„	105.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8 pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 22 Maiu st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	96.70
Renta de hârtiă 5%	85.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	150.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	95.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ terate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.95
Napoleon-d'orĭ	10.04
Bonurĭ rurale ungare	105.20
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.70
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	105.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	123.30
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	98.75
Renta de argintŭ austriacă	80.10
Renta de aurŭ austriacă	109.50
Losurĭ din 1860	134.—
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	868.—
Mărcĭ 100 împ. germane	62.12
Londra 10 Livres sterlinge	126.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ urgurescŭ	121.75
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	276.60
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	277.40
Renta de hârtiă austriacă	78.35

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

laţĭ. Şi-apoi, erte-ne orĭ cine, dér în sciinţă autorităţĭ, ce se impunŭ prin titule, posturĭ, descendenţă, posiţii sociale ş. a., ca la noi, s'ar cuveni sĕ nu esiste; părerile orĭ cui le póte controla oricine; părerilorŭ adevĕrate se te supui e cu minte, dér a cere sĕ *scri* mai întâiu pedagogiă — nu sĕ *studiezĭ* numai — ca sĕ judecĭ pe unŭ dascălŭ, a cere sĕ fi redactorŭ ca sĕ poţĭ judeca o foe séu, prin analogiă, sĕ fi sculptorŭ ca sĕ judecĭ o statuă ş. a. e ridicolŭ!...

Şi mai este unŭ felŭ de autoritate mai ciudată decâtŭ cea dintâiu: bĕtrâneţele. Aştéptă „sĕ'ţĭ fi încăruntitŭ celŭ puţinŭ jumĕtate din perĭ din causa studiului, atuncĭ te apucă de critică“! La satŭ póte ḑice tata băiatului aceste vorbe, căcĭ isvorulŭ cuminţeniei le este *esperienţa* şi bĕtrânii au trăitŭ şi vĕḑutŭ mai multŭ, decâtŭ tinerii, dér între ómenii cu carte?! De ce nu ar puté observa unŭ tinĕrŭ greşelile unui bĕtrânŭ. Şi de când creerulŭ unui bĕtrânŭ e capabilŭ de mai multă muncă, decâtŭ alŭ unui tinĕrŭ. Şi de ce uitămŭ, că-i o lege a progresului, în tóte genurile de muncă sufletéscă, că generaţiile tinere, ce 'şĭ apropiă totdéuna cele mai nouĕ adevĕrurĭ, îndréptă adaogă şi rĕstórnă ce trecea de corectŭ la generaţiile trecute? De ce nu ar fi şi la noi aşa? De ce sĕ pui dér stavilă tineretului iubitorŭ de muncă pentru că are pĕrŭ negru orĭ blondŭ — şi nu are pĕrŭ albŭ? Decă se *cuvine* cinste pĕrului albŭ, necruţarea greşelilorŭ bĕtrânescĭ în materii literare şi sciinţifice mai alesŭ, se *pretinde* pentru că perpetuarea conscià a lorŭ şi neprimirea adevĕrurilorŭ nouĕ însémnă stagnare, regres... Lăsaţĭ dér pe tinerĭ sĕ lucre unde-i vedeţĭ doritorĭ de muncă, mai alesŭ că nicĭ ei nu se prea sfărîmă lucrândŭ...

Acésta nu mai este literatură.

Dér prejudiţii ca acestea au avutŭ şi mai au o rea influenţă asupra vieţei nóstre literare; decĭ trebuescŭ de-ocamdată puse în evidenţă.

Ar fi unŭ simptomŭ de multă decădere, decă amŭ fi siliţĭ sĕ le şi susţinemŭ, nu sĕ le accentuămŭ numai, cum amŭ făcutŭ în acéstă revistă.

Decă nu vomŭ face locŭ unorŭ discuţii obiective şi decă vomŭ fi vecĭnicŭ preocupaţĭ de persóne şi interese, nu vomŭ face isprăvĭ cu munca nóstră, cu care de altfelŭ ne lăudămŭ, pe nedreptŭ. Şi apoi decă persónele şi interesele decidŭ cum sĕ scriemŭ, când batjocurimŭ pe cineva, atuncĭ de bunăsémă totŭ ele ne influinţéză judecata şi când lăudămŭ — şi lauda am arătatŭ în revistele acestea cu câtă dărnicià şi nedreptate se împarte. De-o critică aspră nu se sparià omulŭ convinsŭ de adevĕrulŭ părerilorŭ sale, dér lauda e primejdiósă, fiindcă încurajiază pe toţĭ impotenţii spirituali, ne procopsesce cu scriitorĭ fără nicĭ o pricepere, cu semidoctismulŭ, ce nu-i chiar rară buruiană la noi, aşadér cu rele şi ér cu rele... Când cestiunile de literatură le vomŭ judeca după simpatii şi antipatii personale, ce încredere vei mai avé în critică?

Publiciştii noştri arŭ trebui sĕ pricépă odată, că insulta nu suprimă adevĕrulŭ, ci-i întârḑia numai realisarea lui, decă i-o întârḑie, ér cine se face vinovatŭ de aceste întârḑierĭ, sĕ nu mai ḑică, că doresce orĭ luptă pentru literatură, cultură.....

G. B. Duică.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** şi **Albrecht & Zillich.**

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţĭ, că mai avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei," precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.

Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută dimineţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după améḑĭ.

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.